

Régi-új igazgató Szombathelyen

Közönség- és zenekarépítés, kultúraközvetítés Mérei módra

Megduplázza az együttes koncertjeinek számát, hatszorosára növelte a bevételt, többszörösére duzzasztotta a közönséget a Savaria Szimfonikusoknál Mérei Tamás. Így nem csoda, hogy újabb öt esztendőre elnyerte az igazgatói posztot. A csellóművész rengeteg tervvel vágott neki az újabb feladatnak, amelyből már az eltelt hónapok alatt is megvalósult néhány. Új hangszerek érkeztek Szombathelyre, várhatóan újabb státuszokkal bővül az együttes, vendégeik között világsztárt is találni, és nemsokára bemutatkozik az új vezető karmesterük. A régi-új igazgató azonban talán mégis arra a legbüszkébb, hogy a döntés előtt, a titkos zenekari szavazáson az együttes minden tagja rá voksolt.

■ Jelentős koncertre készülnek, hiszen február 9-én ismét fellép Szombathelyen Ramón Vargas, aki egy tanítványával áriaestet ad. Hogyan sikerült újra megnyerniük a világsztárt?

– Úgy vélem, Ramón Vargas kellemes élményeket szerzett nyáron, amikor az Iseumi Szabadtéri Játékokon lépett fel, Vásáry Tamás születésnap koncertjén. Örömmel láttam, hogy honlapján többször szerepelt az a járdába épített csillag, amelyet nálunk kapott, és előfordult, hogy háttérképként az Iseum szerepelt. A koncertet követően is kapcsolatban maradtunk, és most a felkérésünkre szívesen mondott ismét igent. Február 9-én lép fel Szombathelyen, és növendékével, Joanna Parisivel ad áriaestet. Ezen a koncerten a Savaria Szimfonikusokat Kesselyák Gergely dirigálja. Egyébként idén remélem, még egy másik világsztárnak is tapsolhat majd a szombathelyi publikum, most tárgyalunk fellépéséről a nyári Szabadtéri Játékokon...

■ Azt gondolom, az ilyen koncerteknek is köszönhető, hogy ismét bizalmat kapott... Mit emelne ki az elmúlt öt esztendőből? Én az egyik legnagyobb eredményének azt tartom, hogy a közös, megye és városi fenntartás megszűntét követően sikerült elérnie, hogy Szombathely városa vállalja az együttes további működtetését...

– Nagyon nehéz átalakulás volt, hiszen ebben senkinek sem volt gyakorlata. De én még régebbre kanyarodnék vissza, mikor ugyanis átvettem az együttes igazgatói posztját, akkor tört ki a gazdasági válság, és mindenki tudta, hogy a kultúrán fognak spórolni. Az első feladatomban az volt, hogy

létszámleépítés keretében váljak meg öt muzsikustól... Majd rögtön ezt követően szembesültem azzal, hogy hirtelen, szezon közben távozott az addigi művészeti vezető, Alpaslan Ertüngaalp. Az az időszak volt az együttes életében a mélypont, s bizonytalansággal, óriási büdzsésűkötéssel kellett megküzdenünk. De talán mondhatom, hogy innentől kezdve végre felfelé vezetett az út.

■ Sikerült megnyernie a zenekar tiszteletbeli elnök-karnagyának Vásáry Tamást.

– Igen, ő csak ebben a formában tudta vállalni az együttest, de így is nagyon örültünk neki, hiszen így a nevünket összeköthettük egy ilyen világnagysággal. Azóta is gyümölcsöző vele a kapcsolat. Miután lett új elnök-karnagyunk, „egész pályás” letámadásba kezdtünk. Erre azért volt szükség, mert abban az időben félházak előtt hangoztak fel a koncertek, s a Filharmóniával sem dolgoztunk együtt. Azóta a szervezettel kiváló kapcsolatot alakítottunk ki, az akkori, 53-as hangversenyszámot éppen a duplájára növeltük, ráadásul az estjeink táblás házak előtt kerülnek színre. A nézőszámunk ugyanis két és félszeresére nőtt. Gyakran fordul elő, hogy előbb fogynak el a jegyek, minthogy kiragasztjuk a plakátokat... Arról nem is beszélve, hogy akkor a saját bevételünk 33 millió forint volt, ma pedig 212 millió. Az intézményi összköltségvetés az 280-ról 570-re növekedett, úgy, hogy nem a fenntartói támogatásunk növekedett, hanem a saját bevételünk és az állami támogatásunk lett több.

■ Abban, hogy koncertjeik a helyi kulturális élet jelentős eseményeivé váltak, telt

bázakat vonzanak, gondolom jelentős szerepet játszott az is, hogy változtattak a korábbi műsorpolitikán...

– Ez is része volt az „egész pályás” letámadásnak. Teljes változásra törekedtünk a kommunikációban és a marketingben is. Új helyszíneket választottunk, annak jegyében, hogy ha a hegy nem megy Mohamedhez... Egyre intenzívebben vettünk részt a város életében. Átalakult a béreletsorozatok, elindultak a saját fejlesztésű koncertek, legutóbb például a kicsiknek szóló Zenemanók bérelet. Az igazán nagy visszhangot kiváltó produkciók közé tartozik a Hollywood Classics vagy a Symphonic Live, de az operasorozat is ide kell sorolnunk. A legnagyobb vállalása és lehetősége a zenekarnak az Iseumi Szabadtéri Játékok, amely sok esztendő után indult újra, de évről-évre nagyobb siker. Folyamatos fejlődésről számolhatok be, egyre több produkció, egyre több előadás és néző jellemzi ezt a nyári fesztivált. Ezt a folyamatot újabb elemekkel szeretném a következő ciklusom során bővíteni. Az egyikről már örömmel számolhatok be, több mint tíz év után újra tudtunk hangszert vásárolni. A timpanistánk választott egy kiváló hangszert, s már megjött hat trombita is... Áttérünk a német rendszerű instrumentumokra.

■ Régi terv az is, hogy újabb státuszokkal bővítse az együttest.

– Idén végre úgy néz ki, ez is megvalósul, hiszen 12 muzsikussal több játszhat majd nálunk. Minderre azért van szükség, mert ennyi fellépéshez, ilyen repertoárhoz a jelenlegi zenekari létszám kevés. A Bartók Teremben vagy a bécsi Musikvereinsaalban, ahol rendszeresen fellépünk, de a MÜPÁban, vagy a pécsi Kodály Központban is több zenészre van szükség. Jelenleg sok kiegészítőt foglalkoztatunk, amin változtatni kívánok. Ez ugyanis nem olcsó megoldás, ráadásul a személyek is folyton mások. Arról nem is beszélve, hogy az előadó-művészeti törvény a folyamatosan foglalkoztatottak számát honorálja. Szóval, gazdaságilag is hasznos ez a bővülés.

■ A terveik között azt is olvastam, hogy a tiszteletbeli elnök-karnagy mellett új vezető karmestert szeretne az együttes élni. Miért döntött így?

– Vásáry Tamás annyira elfoglalt, annyi a felkérése, hogy a klasszikus vezető dirigensi szerepkört nem tudja vállalni. Nem tud jelen lenni például a próbajátékokon, az évad tervezés minden fontos pillanatánál, a szőlőmprobákon. Pedig kell, hogy zenei, művészeti gazdája is legyen az együttesnek. Hiába vagyok zenész, az igazgatás mellett erre nincs elegendő időm, ráadásul nem vagyok karmester. Szerencsére találtam már egy ideális személyt, aki a következő szezontól látja el ezt a feladatot. Hogy kiről van szó, azt majd áprilisban jelentjük be. Fontos, hogy legyen egy olyan karmester, aki mindenki játékát alaposan ismeri, tudja, miben fejlődött, és megfelelő utat jelöl ki az együttes számára. De hangsúlyozom, Vásáry Tamás mellett fogja ellátni ezt a pozíciót.

■ Milyen elképzelések, tervek szerepelnek még a következő, öt éves tervben?

– Nagyon fontos a hangszerbeszerzés, minden évben szeretném, ha jutna erre forrás. A Művelődési és Sportház, amelyet 1963-ban adtak át, nyert egy felújítási pályázaton, s a renoválás a következő szezonban elkészül. Van zenekari árok, és a hangversenytermi opera bérletet szeretném áthelyezni erre a helyszínre. A következő elképzelés pedig az, hogy a Klagenfurtban látott módon, buszos utakat szervezzünk a környékről és a hatá-

ron túlról az előadásokra. S így egy produkcióból minél több előadás szülessen.

■ Milyen most az együttes anyagi helyzete, hiszen korábban komoly nehézségekkel küzdöttek?

– Nagyon örülünk annak, hogy elnyertük a nemzeti címet, és annak is, hogy a tavalyi, rendkívüli támogatás beépült az idejébe, az államtól érkező összegbe. Soha ennyi pénzt nem kaptunk korábban. Remélem, hogy a város is akkora büdzsével segíti a munkánkat, mint a korábbi években, s felméri, hogy most az állami támogatás nem azért lett több, hogy az önkormányzati támogatás csökkenhessen... 140 millió Ft-ot kaptunk tavaly, szeretném, ha ez ebben az évben is megmaradna. Reálisnak kell lennünk, ha ezt megkapjuk, akkor elégedett vagyok, a következő évet pedig majd meglátjuk.

■ Sikerült elérni, hogy a város valóban örüljön annak, hogy ilyen együttese van?

– Korábban sem volt fanyalgás, csak rendkívül nehéz helyzetbe került Szombathely. Új intézményeket kaptak, ami nem tette egyszerűvé a gazdálkodást. Mindenkinek be kellett bizonyítani a saját fontosságát. A zenekar azonban megálta ebben a versenyben is a helyét, hiszen ez az egyetlen nemzeti rangú, külföldön is rendszeresen szereplő

együttes, amely öregbíti mindenütt a város jó hírnevét, hogy az Iseumról ne is beszéljék.

■ Azt látom, fontos szerepet vállalnak az ifjúságnevelésben, a közönségbázis kialakításában...

– Évente harminc-negyven ilyen hangversenyt adunk. Tényleg ne felejtsük el azt sem, hogy amikor ez a repertoár született, akkor még nem létezett külön szórakoztató zene. A komolyzene számított annak. Az volt a célunk, hogyha meghallják azt, hogy Savaria Szimfonikus Zenekar, akkor az emberek a szórakozásra, pozitív élményekre asszociálnak. Úgy érzem, ezt teljesítettük. Kisváros a miénk, úgyhogy látom, vannak olyanok, akik nyáron eljöttek az iseumi rockoperára, a Jézus Krisztusra, utána a filmkoncertre is jegyet váltottak, és ma már egy „rendes” hangversenyre is beülnek. Az a folyamat, ami korábban csak teóriaként létezett, működőképesnek bizonyult. Gyorsabban, mint gondoltam, hiszen öt év alatt már szignifikáns eredményeket értünk el. A legbüszkébb pedig arra vagyok, hogy az igazgatóválasztás előtt – a hagyományainknak megfelelően – a zenekar is szavazott, s a név nélküli, titkos voksoláson egyhangúan mellettem döntöttek. Most úgy érzem, ez óriási erőt ad, biztatást és az öt éve megkezdett irány folytatására ösztönöz. *R. Zs.*

Danubia Zenekar 2.0

Ács Péter tervekről, megújulásról, státuszokról

Ebben az évadban ünnepli alapításának huszadik évfordulóját az Óbudai Danubia Zenekar. A jubileumi szezonban teljes megújulás is vár az együttesre, hiszen január végén új arculattal, honlappal, kommunikációs és marketingstratégiával jelentkezik a zenekar, amelynek tavaly szeptembertől új művészeti vezetője van Hámori Máté személyében. Az ügyvezető azonban továbbra is Ács Péter marad, aki bár a hivatalos értesítést még nem kapta meg, várhatóan július 1-jétől öt esztendőre elnyerte az együttes vezetését. Számos ötlettel, tervvel kezd neki a következő időszaknak, s azt vallja, a legfontosabb, hogy mindig legyenek képesek azonnal alkalmazkodni a változásokhoz.

■ Már a kezdetektől a Danubia Zenekarral dolgozik?

– Nem, hiszen 1999-ben kerültem a társulathoz, akkor még az egyesület irányítójaként, és ezt a posztot egészen 2009-ig töltöttem be. Majd 2010-től kaptam meg az ügyvezetői megbízatást 2014 június végéig, s most az Emt. jogszabályainak megfelelően pályáz-

tam a pozícióra. A döntésről szóló hivatalos értesítést azonban mostanáig még nem kaptam meg.

■ Nem könnyű időszakban vállalta ismét a vezetését, hiszen a két évtizedes jubileum ellenére nincs túl kedvező anyagi helyzetben a zenekar...

– Összességében mégsem panaszkodom. A tavalyi éves árbevételről nézve azt kell mondanom, a kisebb, vidéki zenekarok szintjét megugortuk. Úgy látom, az idejébe költségvetésünk teljesen rendben lesz.

■ Mindent működtetni tudnak a rendelkezésre álló összeggel?

– Igen, hiszen jelentős a saját bevételünk, ami ellensúlyozza a kisebb állami támogatást. Persze részt veszünk minden pályázaton, amin csak lehet, legutóbb például a holocaust emlékévként nyertünk 9 millió forintot két koncertre. Az idejébe, a 2014-es esztendővel illetően pedig még egyáltalán nem lezárt az üzleti terv, hiszen számos pályázat csak most jelenik meg. Viszont az, amit eddig látok, már megnyugtató. A 2013-as év után az idejébe is meglehetősen stabil évnak ígérkezik a zenekar életében, anyagi szempontból.